

Un futur polític dur com una Roca

Si alguna persona té en aquests moments les claus del pròxim futur de la política catalana, a part de Jordi Pujol, aquest és Miquel Roca Junyent. Oficialment apartat de la política, a Roca no li ha calgut 'tornar' per a recuperar –i augmentar– la seva influència: mai no se'n va anar.

“E scolti'm, Roca: vostè té ganes de tornar a la política?” El president de la Caixa de Pensions, Josep Vilarasau, li feia la pregunta del milió a Miquel Roca Junyent, tot agafant-lo de braç, el dia que van coincidir tots dos a Sabadell per a signar l'acord entre el Banc Sabadell i la Caixa, el setembre de l'any passat. Roca acabava d'incorporar-se al consell d'administració del banc com a secretari i Vilarasau –o més ben dit, la Caixa– es convertia aquell dia en el principal accionista del Sabadell a través d'una operació d'intercanvi valorada en 112 mil milions de pessetes. Resposta de Roca: “gens ni mica”.

Mig any després d'allò, tant Vilarasau com molta altra gent encuriosida pels plans de futur de Miquel Roca ja han pogut sortir de dubtes. Efectivament, l'antic cap de cartell de Convergència i Unió no té intencions de tornar. No al mig de l'escenari. Però, de fet, Roca sí que “ha tornat” al món de la política –si és que alguna vegada se'n va anar–, situant-se a la zona de les bambolines o, fins i tot, al lloc de l'apuntador. Fins al punt que molts observadors asseguren que ha tingut un paper clau en el disseny de la no-

va aliança entre CDC (del qual va ser secretari general) i UDC (del qual el seu pare, Roca i Caball, va ser un dels fundadors) i que continuarà tenint les claus de futur de la política catalana.

Des que va anunciar la seva retirada de la política activa, Miquel Roca ha tingut l'oportunitat –i l'ha aprofitada– de teixir una xarxa de relacions amb diferents sectors econòmics, polítics i socials de primera fila a Catalunya i de més enllà. Tenia tots els trumfos a mà per a fer-ho, començant pel prestigi (és un dels “pares” de la Constitució espanyola i de l'Estatut de Catalunya), els anys d'experiència en l'advocacia i en la política i les seves habilitats personals, i ha tingut també l'assentiment de Jordi Pujol, que des de fa temps torna a comptar amb ell a l'hora d'adoptar decisions o de moure els fils de l'escena política catalana i espanyola.

Alavedra i Cullerell no tornen. El cas de Miquel Roca, per tant, és ben diferent del de Macià Alavedra o Josep M. Cullerell, els dos antics pesos pesants de CDC, ara retirats de la política activa, que juntament amb Pujol, Trias Fargas (mort el 1989) i el mateix Roca van en-

En un futur, els resultats d'algunes autonòmiques s'acostaran a aquest percentatge però mai el superaran, mentre que, als comicis d'abast estatal, CiU no arribarà mai al 32% del total de vots.

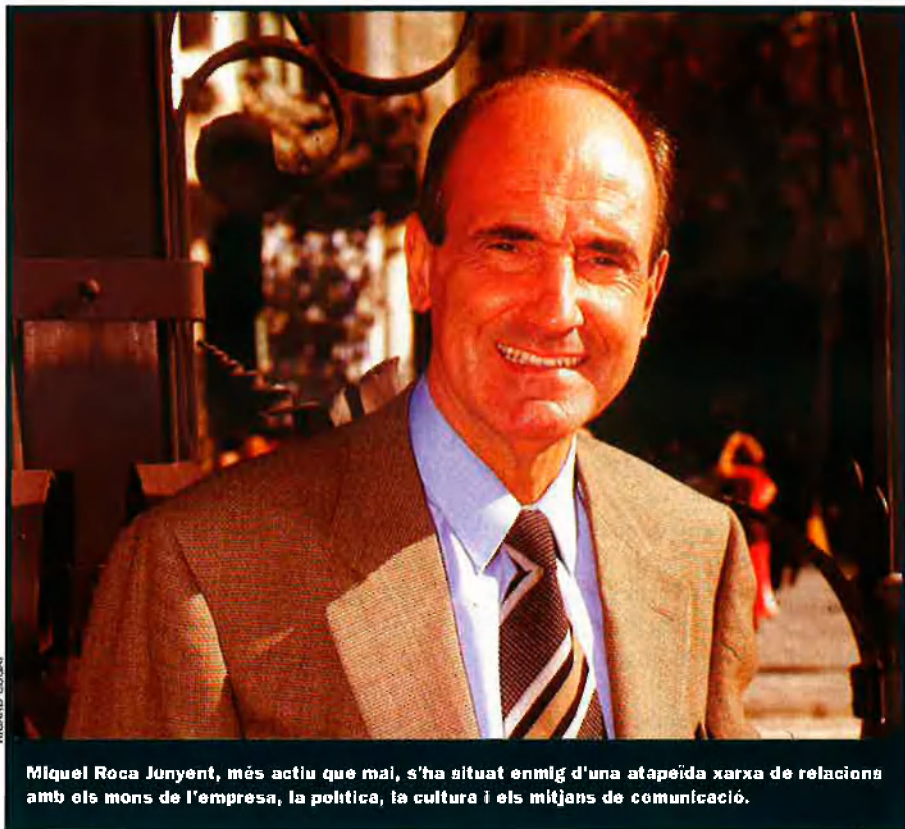
Eleccions al Parlament de Catalunya 1988. CiU repeiteix majoria absoluta i el 1989 Jordi Pujol és nomenat president de CDC. Enrere queda el cas Banca Catalana, en què s'havia implicat Jordi Pujol i altres exdirigents de l'entitat financera. El cas va esclatar el 1984, pocs dies després

que CiU aconseguís la majoria absoluta, i el 1986 l'Audiència de Barcelona va desestimar la petició de la fiscalia de processar-lo.

Eleccions al Parlament de Catalunya 1992. Tercera majoria absoluta de CiU. En el novè congrés de CDC, celebrat a l'octubre del 1992, Pujol defensa el seu model de relacions amb la política espanyola: arribar a pactes amb el partit majoritari a Madrid, sense integrar-se mai l'e-

Miquel Roca Junyent, més actiu que mai, s'ha situat enmig d'una atapeïda xarxa de relacions amb els mons de l'empresa, la política, la cultura i els mitjans de comunicació.

capçalar durant molts anys els cartells electorals convergents. Actualment Alavedra és president de la concessionària d'autopistes Aucat, del grup Acesa (la Caixa), i Cullell té un despatx d'assessoria fiscal al passeig de Gràcia de Barcelona. Tots dos havien estat considerats anys enrere possibles "delfins" de Pujol, però ara cap dels dos demostra interès a tornar a l'arena política, tot i que algunes especulacions de futur situen Josep Maria Cullell al costat de Duran i Lleida en una hipotètica etapa post-Artur Mas. En qualsevol cas, el passat dimecres 4 d'a-

bril Jordi Pujol es va encarregar d'elevar-los a la categoria de "protagonistes de la història" quan els va citar –juntament amb Roca, Trias Fargas i Molins– en un discurs que va fer a la Real Academia de la Historia, a Madrid.

En canvi, Miquel Roca continua vinculat al dia a dia de la política des del seu bufet d'advocat i consultor d'empreses al carrer d'Aribau de Barcelona (cantonada Diagonal!). Per exemple, com a president de la comissió d'experts que ha elaborat l'informe sobre l'organització territorial de Catalunya per encàrrec

del Parlament. Que no és poca cosa: l'organització territorial és una de les qüestions pendents més transcendents de la política catalana, que pot tenir grans conseqüències en l'àmbit electoral i en el futur repartiment de poder entre els diferents nivells de l'administració.

El cas de les "vaques boges" també està damunt la taula de Miquel Roca. Unió de Pagesos va encarregar-li setmanes enrere un estudi jurídic sobre les responsabilitats de la Comissió Europea per la seva falta d'actuació, vigilància i control de la malaltia. Es tracta d'un cas complicat, però alguns juristes que l'han estudiat consideren que l'única actuació possible davant dels tribunals perquè algú pagui els plats trencats de les "vaques boges" és, precisament, una demanda contra la Comissió Europea o, eventualment, contra el Govern britànic. Si prosperés una demanda d'aquest tipus, el terrabastall polític a escala europea seria descomunal.

Amics liberals. Així, les intenses relacions de l'activitat professional de Miquel Roca amb la política desmenteixen constantment aquell "gens ni mica" del setembre passat a Sabadell. Un altre exemple: el novembre passat, el bufet de Miquel Roca anunciava un acord de col·laboració a Mallorca amb el bufet de l'advocat Josep Melià Ques (fill de Josep Melià), que a finals d'aquest mes inaugurarà un nou despatx en el cèntric passeig del Born de Palma. El pacte preveu la fusió dels dos bufets d'aquí a dos anys. És evident que es tracta d'un acord professional, però que també té la seva dimensió política. Josep Melià és membre

xecutiu. El posarà en pràctica uns mesos després, quan el PSOE perdi la majoria absoluta a les legislatives de 1993 i necessite CiU per garantir la governabilitat.

Eleccions al Parlament de Catalunya 1995. Pujol aconsegueix 200.000 vots més que el 1992. No obstant això, l'oposició retalla distàncies en percentatge i CiU perd la majoria absoluta. A les eleccions legislatives espanyoles, guanya el PP i CiU li dona suport a canvi, sobretot, d'un nou sistema de

finançament autonòmic, basat en el traspàs del 30% de l'IRPF.

Eleccions al Parlament de Catalunya 1999. Amb Maragall de candidat, el PSC aconsegueix més vots que CiU, per primer cop en unes eleccions al Parlament de Catalunya. CiU, però, obté més escons i es recolza en el PP per tirar endavant. A canvi, la coalició votarà al costat del PP al Congrés dels Diputats, fins i tot després que els conservadors espanyols obtenen majoria absoluta en les legislatives del 2000.

destacat d'Unió Mallorquina, el partit que governa al Consell Insular de Mallorca –amb la també advocada Maria Antònia Munar al davant– i que el 1986 va participar amb Miquel Roca en l'Operació Reformista.

Tant CDC com Unió Mallorquina estan vinculades a la Internacional Liberal, un grup amb el qual Miquel Roca sempre ha cuidat les relacions. Sense anar més lluny, abans de les eleccions andorranes del passat 4 de març, Roca es va mostrar obertament partidari de la reelecció del també liberal Marc Forné. I això que Trias Fargas, segons explica el periodista José Antich al seu llibre *El Virrei*, creia que "Roca no ha estat mai un liberal, ideològicament parlant, sinó un mer oportunista".

Oportunista o no, la gran evidència que Miquel Roca continua en plena forma política és que els sectors més moderats de CDC el tenen contínuament com a punt de referència, a banda de la prova definitiva: el nomenament del qui havia

estat el seu principal col·laborador durant molts anys, Francesc Homs, com a conseller d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, en substitució del mateix Artur Mas. Sigui per aquest o sigui per altres motius, el passat 8 de febrer Miquel Roca va ser un dels convidats personals del president de la Generalitat Valenciana, en l'acte de presentació a Madrid del llibre on Eduardo Zaplana descriu el "seu" model de finançament autonòmic. I és que la presència de Miquel Roca a la capital d'Espanya continua essent gairebé tan quotidiana com abans, quan feia de portaveu de CiU al Congrés, però ara hi va per atendre els seus assumptes professionals, ja sigui com a assessor jurídic de Telefónica o per altres qüestions. Encara que, de vegades, sigui difícil determinar la frontera entre l'activitat política i la professional.

Els primers encàrrecs professionals després de deixar la política activa van arribar-li del sector financer. El març

del 1996, la companyia d'assegurances Catalana Occident (família Serra Santamans) va nomenar-lo defensor de l'assegurat, càrrec que continua exercint. I més recentment, l'any passat, es va produir la seva incorporació al consell d'administració del Banc Sabadell, on coincideix amb destacats empresaris familiars del tèxtil, que sempre han estat presents al banc, i amb altres d'incorporació més recent, com ara Joaquim Folch (Pintures Titan).

El component familiar de les grans empreses catalanes és ben conegut de Miquel Roca, que també ha donat al seu bufet un caire familiar. Entre els socis del despatx Roca Junyent hi ha el seu cunyat, Eduard Sagarra, i el seu fill, Joan Roca, ara secretari del consell d'administració del Banc Herrero (abans l'Herrero era propietat de la Caixa de Pensions, però ara pertany al Banc Sabadell, arran dels acords entre les dues entitats). Un altre soci de Miquel Roca és Francesc Guardans, nét de Francesc Cambó,

Premis Literaris de la XII Nit de Sant Jordi. Perpinyà

30 d'abril de 2001
Capella de
Sant Domènec
Perpinyà

Premi de Periodisme
escrit

ELTEMPS

dotat amb 410 €
(68.218 pts./2.689 FF)

Bases:

- Podran presentar-se a aquest premi reportatges inèdits, redactats en llengua catalana i sobre temes que tractin de Catalunya Nord. Els articles periodístics d'altres gèneres o formats (entrevista, etc.) no podran optar al premi EL TEMPS.
- L'extensió de les obres presentades no haurà de ser inferior als 4 fulls sencers, ni superior als 7 fulls i mig, a raó d'uns 1.800 caràcters per full. Els originals hauran de ser presentats per triplicat, amb paper de format A4, escrits per una sola cara. També es podran presentar en suport informàtic (disquet d'1,44 MB), o bé a través de correu electrònic, en format Microsoft Word i respectant igualment les dimensions esmentades.
- Els textos s'hauran de presentar sense cap firma. Les referències que permetin d'identificar l'autor o autora (nom, cognom, adreça i telèfon) hauran d'anar separades, però adjuntes a l'obra, dins d'un sobre tancat que únicament farà esment, en la part exterior, del títol de l'obra. En cas de presentar l'obra en disquet o per correu electrònic, les referències sobre l'autor o autora hauran d'anar en un document a part, anomenat "Autor", inclòs en el mateix disquet o en el mateix missatge.
- Les obres hauran d'arribar necessàriament abans del 15 d'abril del 2001 a Pere Codonyan (32, carrer Pierre Semard. 66270 El Soler), o a l'adreça electrònica d'EL TEMPS, eltemps@eltemps.com.
- El jurat del premi estarà format per les següents persones: Eliseu Climent, Jordi Fortuny i Miquel Payaras. Secretari del jurat, amb veu però sense vot, Pere Codonyan.
- S'anunciarà l'obra guanyadora durant el sopar anual de la Nit de Sant Jordi, el 30 d'abril de 2001 a Perpinyà, organitzat per Omnium Cultural de Catalunya Nord. L'article premiat serà publicat al setmanari EL TEMPS.

Més informació, tel. **0034 963 535 100**

A la dreta, Macià Alavedra, actualment president d'una empresa concessionària d'autopistes, i a l'esquerra Josep M. Cullell, a qui alguns voldrien veure al costat de Duran Lleida en el futur.

polític en qui Roca cada vegada s'ha inspirat més, per no dir que l'ha emulat. Fins i tot, un dels despatxos del bufet Roca està situat en plena Avenida de Mayo de Buenos Aires, la ciutat argentina on va morir Cambó.

Cambó o la cultura. En aquests moments, la vinculació de Miquel Roca

amb els successors de Cambó és més estreta que mai, perquè presideix el patronat de l'Institut Cambó, una entitat que aplega totes les fundacions que va crear l'antic líder de la Lliga Regionalista: Fundació Bernat Metge, Fundació Bíblica Catalana, Fundació Hebraico-Catalana, etc. Entre els vocals de l'Institut Cambó, a més de la filla, el gendre i els

nets del polític, hi ha Isidre Fainé, director general de la Caixa de Pensions, amb qui Miquel Roca també té l'oportunitat de coincidir en les reunions del consell social de la Universitat Politècnica de Catalunya, del qual Fainé forma part i que el mateix Miquel Roca presideix.

Les connexions privilegiades amb el món de la política, de l'economia i de la cultura formen part, doncs, de l'atapeïda xarxa de relacions de l'antic secretari general de CDC, que tampoc està desconectat del món dels mitjans de comunicació. Es pot dir que les seves relacions són fluides amb els dos principals grups privats catalans: amb el Grup Godó, propietari del diari *La Vanguardia*, on publica periòdicament articles d'opinió, i amb el Grup Zeta d'Antonio Asensio, propietari d'*El Periódico*, a qui va assessorar l'any 96 en les duríssimes negociacions amb Telefónica i el grup Prisa pels drets d'emissió dels partits de futbol. Tornar? a on?

Jordi Fortuny

ALS PAÏSOS CATALANS MOU-TE PER LA LLENGUA

Dimarts 17 d'abril

A dos quarts de 8 del vespre (19.30) al Paranif de la Universitat de Barcelona. Presentació pública del manifest i intervencions a càrrec d'en Josep M. Terricabras i Saoka Kingolo.

Divendres 20 d'abril

A les 9 del vespre, a l'Estació del Nord de Barcelona

SOPAR PER LA LLENGUA

Presentat per en Jordi Basté i na Judit Casaprima. Salutacions de representants de tots els Països Catalans. Intervenció d'en Joan Manel Tresserras, catedràtic de la UAB. També hi haurà actuacions musicals.

Preu: 2.500 ptes. o 100 FF

Informació d'autocars i adquisició de tiquets: 93-415-90-02 o www.cal-llengua.org

Dissabte 21 d'abril

A partir de les 4 de la tarda, a la pl. de la Catedral de Barcelona. **FESTA INFANTIL: Juguem amb la nostra llengua.** Amb jocs, grups d'animació, rondalles, xocolata...

Dilluns 23 d'abril

A les 7 de la tarda, a la plaça de la Universitat. **MANIFESTACIÓ UNITÀRIA**

Organitza:

CAL

LL

LL

LL

LL

LL

LL

LL

LL

LL

LL

Col·laboren:

**acció
solidària**

